

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי

המבקש: וליד דאניאל (עציר)

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לקבלת חומרי חקירה ורשימת חומר חקירה לפי סעיף 74 לחסד"פ (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום אשר מייחס לו ביצוע עבירות מין חמורות בבתו, לרבות אינוס בנסיבות מחמירות (במשפחה), מעשי סדום בנסיבות מחמירות (במשפחה) ומעשים מגונים בנסיבות מחמירות (במשפחה), הכל לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).
3. בתמצית, על פי כתב האישום נהג המבקש לבצע מעשים מגונים בבתו המתלוננת מאז היותה כבת 12, וכשנה לאחר מכן אף החל בביצוע מעשי אינוס ומעשי סדום, אשר נמשכו במשך שנים רבות ובתדירות גבוהה, עד הגעתה לגיל 22.
4. ביום 3.5.15 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי. במסגרת הבקשה טען ב"כ המבקש כי החומרים המבוקשים הינם רלוונטיים ויש בהם לסייע בהגנתו של המבקש. הוסיף וטען כי בשים לב לחזית המחלוקת בין הצדדים, קו הגנת המבקש, עובדת היותו של התיק מבוסס רובו ככולו על עדות המתלוננת והפסיקה הנהוגה, יש לראות בחומרים המבוקשים כחומר חקירה, בו קמה למבקש זכות עיון.
5. ביום 4.6.15 התקיים דיון ראשון בבקשה, במהלכו הודיעו הצדדים כי הם מנסים לצמצם חלק מהדרישות נשוא הבקשה ולפיכך זקוקים לארכה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 בדיון נוסף מיום 11.6.15 טענו הצדדים לגופה של הבקשה וכעת נותר להכריע בה,
2 בשים לב לחומרים ומסמכים מסויימים, אשר לפי הודעת הצדדים הועברו למבקש
3 ולפיכך מתייתר הדיון בהם. החומרים אותם מבקש ב"כ המבקש להעביר לעיונו כעת
4 הינם כדלקמן:

5 א. חומרים המסומנים ג, ק"י, קי"ב בתיק החקירה.

6 ב. קבלת העתק ממלוא יומן המתלוננת.

7 ג. מחקר תקשורת לטלפון המתלוננת לרבות פלט שיחות יוצאות ונכנסות.

8 ד. תיק המתלוננת במרכז לנפגעות עבירות מין ואונס בחיפה.

9 ה. תיק רפואי של המתלוננת בקופת חולים כללית ובכלל.

10 **דיון והכרעה:**

11 4. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לעיון בחומר חקירה מצויה בסעיף 74(א) לחסד"פ,
12 הקובע לאמור:

13 74. (א) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם
14 וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע,
15 אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה
16 וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת,
17 והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו."

18 רבות נכתב אודות פירוש הביטוי "חומר חקירה", כפי לשון סעיף 74(א) הנ"ל, כך קבע
19 ביהמ"ש העליון בבש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 203, ע' 206 כך:

20 "השאלה אם חומר מסוים מהווה 'חומר חקירה' תוכרע באופן פרטני, על-פי
21 טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו
22 הוא מבוקש. בהקשר זה נפסק כי יש ליתן למונח 'חומר חקירה' פירוש רחב,

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 הכולל אף חומר ראייתי שיש לו קשר עקיף ליריעה הנפרסת במסגרת משפטו
2 של הנאשם". עם זאת אין לכלול בגדר התיבה האמורה ראיות אשר מידת
3 הרלוונטיות שלהן להליך הפלילי הינה רחוקה ושולית (בג"ץ 233/85 אל
4 הוזייל נ' משטרת ישראל [2], בעמ' 129; בש"פ 5425/01 אל חאק נ' מדינת
5 ישראל [3], בעמ' 429-430).

6 המבחן אותו יש לערוך עת דנים בבקשת נאשם לעיין בחומר חקירה הינו, אם כן מבחן
7 הנגיעה של החומר לאישום. לעניין זה נקבע בבש"פ 6717/12 מדינת ישראל נ' ברוך
8 אהרון (פורסם בנבו):

9 "ואולם, כמו כל זכות אחרת, גם הזכות לעיין בחומר החקירה אינה זכות
10 מוחלטת, והיא אינה חלה על כל חומר באשר הוא. המבחן שנקבע לעניין זה
11 בפסיקה הוא מבחן הנגיעה של החומר לאישום, במסגרתו נדרש "יסוד של
12 ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור
13 האישום נגדו" (בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 625, 632
14 (2000); ראו גם: בש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ' ברקו (טרם פורסם,
15 13.08.2009)). לא כל השערה ספקולטיבית עשויה לשמש תשתית מספקת
16 להגדרת חומר כ"חומר חקירה", ואין די בתקווה בלבד כי בתיק מסוים יימצא
17 חומר שעשוי להועיל להגנת הנאשם, כדי להכניס את החומר בגדרי הגדרה
18 זו (ראו בש"פ 9322/99 מסארווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376, 382
19 (2000))."

20 בנוסף, הכירה הפסיקה בצורך לערוך איזון ראוי בין פגיעה בזכויות יסוד של עדים או
21 מתלוננים – ובעיקר הזכויות החוקתיות לפרטיות ולכבוד, לבין זכויות הנאשם למשפט
22 הוגן. לעניין נוסחת האיזון הראוי נקבע בבג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט
23 השלום בירושלים, פ"ד ס(1) 360):

24 "השיקול המרכזי ביישומה של נוסח האיזון בין זכותו של הנאשם למשפט
25 הוגן לבין זכויותיהם של עדים ומתלוננים לכבוד ולפרטיות הינו חשיבות
26 החומר להגנת הנאשם. דהיינו, בכל מקרה תיבחן זיקתו של החומר לאישום

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 ולנאשם ותיבחן האפשרות הסבירה כי תהיה בו תועלת להגנת הנאשם.
2 בהתנגשות חזיתית בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכויותיהם של עדים
3 ומתלוננים – דהיינו, כאשר מדובר ב"חומר חקירה" מובהק או כאשר ברי כי
4 קיימת אפשרות סבירה שתהא בחומר תועלת להגנת הנאשם – יורה בית
5 המשפט על גילוי של החומר לנאשם, אף אם יהיה בכך משום פגיעה
6 בזכויותיו של עד או מתלונן. אולם, ככל שהרלוונטיות בין החומר הנדון לבין
7 השאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר, וככל שהזיקה בין
8 החומר לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר
9 לזכויותיהם של העדים והמתלוננים".

10 מן הכלל אל הפרט:

11 לאחר שהפניתי אל הפסיקה הרלוונטית, אבחן כעת לאורה את בקשות העיון הספציפיות של
12 המבקש.

13 א. יומן המתלוננת:

14 לתיק החקירה אשר הועבר לעיוני במסגרת החלטת המעצר, צורף צילום של מספר עמודים
15 מיומן שכתבה המתלוננת במהלך שנות התבגרותה, בהם היה, לטענת המשיבה, ללמוד על הלך
16 רוחה באותן שנים. מקום שהתקשיתי לקרוא את הצילומים, ביקשתי מהמשיבה להעביר
17 לעיוני את היומן בשלמותו וזאת על מנת לקרוא את העמודים הרלוונטיים.

18 בדיון לפניי טען ב"כ המבקש כי מקום שהיומן מצוי בחזקת הגוף החוקר, הרי שיש לראות בו
19 כחומר חקירה. הוסיף כי חלקים מהיומן כבר נחשפו ויכול להיות שיש בו חומרים היכולים
20 לסייע להגנת המבקש. לעניין זה פנה וביקש כי בית המשפט יעיין ביומן ויבחן האם קיימים בו
21 חלקים שיש בהם לעזור להגנת המבקש.

22 המשיבה מנגד התנגדה להעברת העתק מלא מיומן המתלוננת. לעניין זה הפנתה לפסיקה אשר
23 דנה בעניינם של יומנים אישיים שערך עד או מתלונן, במסגרתה נקבע כי יש לערוך הבחנה בין
24 חוויות אישיות, אשר אינן חומר חקירה ובין חלקים שיש בהם רלוונטיות לאישום. המשיבה
25 ציינה כי המתלוננת היא שהפנתה לקטעים הרלוונטיים עליהם הצביעה המתלוננת בחקירתה,

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 אשר הועברו במלואם למבקש וכן לעובדה כי יתר היומן נבחן ע"י גורמי החקירה, אשר לא
2 מצאו קטעים נוספים רלוונטיים לתלונת המתלוננת.

3 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים לעניין היומן, נחה דעתי כי אין מקום לקבל את בקשת ב"כ
4 המבקש לחשוף אותו במלואו. כפי שהפנתה ב"כ המשיבה, בית המשפט העליון נדרש לסוגיה
5 בדבר יומנים אישיים בבג"ץ 9264/04 מדינת ישראל נ' בית משפט השלום בירושלים (פורסם
6 בנבו), שם קבע:

7 "ניתן לקבוע על דרך הכלל כי הפרקטיקה הראויה באשר ליומנים אישיים של עדים
8 או מתלוננים אשר על פי טבעם כרוכה בעצם העיון שבהם פגיעה בצנעת הפרט, היא
9 ליצור הפרדה ראשונית בין חלקי היומן המתייחסים לנושא האישום או לנאשם, לבין
10 חלקים המתייחסים לחוויות אישיות פרטיות של בעל היומן, שאין להן נגיעה
11 לאירועים נושא כתב האישום (ראו פרשת סרפו [30]), בפסקה 7 והשוו גם פרשת
12 התצ"ר [1], בעמ' 644). אשר לחלקי היומן המתייחסים לנושא האישום או לנאשם,
13 הרי ניתן לראות בהם "חומר חקירה" שלנאשם עומדת זכות לעיין בהם. לעומת זאת
14 ברי שחוויות אישיות פרטיות של בעל היומן שאין בינן לבין השאלות העשויות להיות
15 במחלוקת במשפט ובינן לבין פוטנציאל ההגנה של הנאשם כל זיקה, אינן "חומר
16 חקירה" אף לפי פרשנותו המרחיבה של מושג זה. לעניין חלקים אחרונים אלה אין
17 כל הצדקה להעמידם לעיון הנאשם וסנגורו או אף לעיונו של בית המשפט בלבד".

18 בהתאם לאמור, יש לערוך הפרדה בין חלקים ביומן בהן מתוארות חוויות אישיות ופרטיות
19 של המתלוננת, אשר אין להן נגיעה לאירועים נושא כתב האישום ובין חלקים המתייחסים
20 למבקש או לאירועים נושא כתב האישום.

21 בענייננו, ניתן לראות כי כל הקטעים אשר המתלוננת הפנתה אליהם כרלוונטיים, הועברו לב"כ
22 המבקש כחומר חקירה. מעבר לכך, נערכה בחינה של גורמי החקירה, אשר עיינו ביומן ומצאו
23 כי "מעבר לקטעים שהפנתה אליהם המתלוננת לא מצאו קטעים רלוונטיים לתלונה של
24 המתלוננת" (ראו נספח ג' לתשובת המשיבה). בנסיבות אלו הרי שנערכה בחינה של גורמי
25 החקירה כנדרש ולא נמצא בחומר המבוקש רלוונטיות.

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 על מנת שתנוח דעתו של ב"כ המבקש, אוסיף כי אף אני עיינתי ביומן עת זה הועבר אליי על
2 מנת לקרוא באופן ברור את חומרי החקירה אליהם הפנתה המשיבה, ואף להתרשמותי, אין
3 בחלקים אשר לא הועברו לב"כ המבקש כל רלוונטיות או התייחסות לנושא האישום, באופן
4 שיש בו להועיל להגנתו של המבקש.

5 נוכח כל האמור, אני דוחה את בקשתו של המבקש לקבלת העתק ממלוא יומן המתלוננת.

6 **ב. חומרים ספציפיים ומחקרי תקשורת:**

7 במסגרת בקשתו המצומצמת הפנה ב"כ המבקש לשלושה מסמכים ספציפיים בתיק החקירה
8 אותם ביקש לחשוף לפניו. המסמך הראשון מסומן ג' בתיק החקירה ומעיוני בו המדובר בפלט
9 תיקים, אשר כלל אינו מהווה חומר חקירה ועל כן אין להעבירו למבקש.

10 שני המסמכים הספציפיים האחרים המסומנים קי ו- קי"ב, הינם חומרים הנוגעים לשיחות
11 יוצאות מהטלפון של המתלוננת, כאשר המבקש הוסיף וביקש באופן פרטני לקבל מחקר
12 תקשורת לטלפון המתלוננת לרבות פלט שיחות נכנסות ויוצאות.

13 את בקשתו תמך שוב ב"כ המבקש בעובדה כי מידע זה מצוי בידי המשיבה ולפיכך ההנחה
14 הינה כי הוא רלוונטי. הוסיף וטען כי העובדה שהמתלוננת שברה את שתיקתה לראשונה בפני
15 המעביד שלה מעלה תהיות באשר למערכת היחסים בין השניים ולפיכך יש צורך בחשיפת כלל
16 השיחות הנכנסות והיוצאות.

17 המשיבה התנגדה למבוקש וטענה כי מסירה של פירוט השיחות מטלפון המתלוננת, עם כלל
18 האנשים עימם שוחחה בפרק הזמן אליו מתייחס המחקר, מהווה פגיעה משמעותית ולמעלה
19 מן הצורך בפרטיותה. הוסיפה כי חומר החקירה כולל את הודעות הטקסט שהוחלפו בין
20 המבקש והמתלוננת, אשר הורדו מהטלפונים של השניים, כאשר שיחות אחרות שערכה
21 המתלוננת אינן מהוות חומר חקירה. הוסיפה כי ניסיונו של המבקש לתמוך בקשתו בחשיפת
22 הפרשה בפני המעביד הינה השערה פרועה, שאין בה להצדיק פגיעה בפרטיות המתלוננת.

23 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בעניין, נחה דעתי כי הצדק עם עמדת המשיבה. כאמור,
24 במסגרת החומר שהועבר למבקש הורדו הודעות טקסט שהוחלפו בין המתלוננת והמבקש,

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 ואלה הורדו גם מהטלפון הנייד של המתלוננת. לא מצאתי כי פירוט של כלל שיחות שערכה
2 המתלוננת עם אנשים שונים יש בה רלוונטיות כלשהי ולו קלושה להגנת המבקש ומכל מקום,
3 אין לחשוף אותן מקום שהן מהוות פגיעה ממשית ושלא לצורך בפרטיות המתלוננת.

4 אוסיף כי טענות ב"כ המבקש אודות הצורך בחשיפת פלט השיחות, הינן טענות ספקולטיביות,
5 אשר אין בהן כל תמיכה בחומר הראיות בתיק ואף המבקש לא הפנה לכל אינדיקציה
6 קונקרטית לתמיכה בהן. אין מנוס מהתחושה כי ברצונו של המבקש לצאת ל"מסע דייג", אשר
7 אין מקום לקבלו, בוודאי מקום בו המדובר בחומר שבחשיפתו יש לפגוע בפרטיות המתלוננת.
8 כבר נקבע בפסיקה כי סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות זרות להגנת הנאשם וכונות
9 לצאת ל"מסע ציד" שמא ימצא דבר שיסייע להגנה – אינם מספיקים לשם הכללת מסמך בגדר
10 "חומר חקירה" (ראו בש"פ 1372/96 דרעי נ' מדינת ישראל, פד"י נ(1) 179). יפים לעניין זה
11 דבריה של כב' השופטת (כתוארה דאז) ד' ביניש בבש"פ 9322/99 עבד מסארווה נ' מדינת
12 ישראל, פד"י נד(1), 376 (להלן: "פרשת מסארווה"):

13 "לא כל ספקולציה מרחיקת לכת של הסנגור עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת חומר
14 חקירה, ואין די בתקווה בלבד כי בתיק מסוים ימצא חומר שעשוי להועיל לסנגוריה, כדי
15 להכניס את החומר בגדר חומר חקירה".

16 אוסיף, כי בתשובתה לבקשה ציינה המשיבה כי ככל שיש למבקש צורך בצילום השורה בה
17 מפורטות השיחות היוצאות והנכנסות בין המבקש והמתלוננת הרי שאין למשיבה התנגדות
18 להעביר מידע זה. לטעמי באמור יש לעמוד בכל הדרישות החלות על המשיבה בנוגע להעברת
19 חומר חקירה למבקש.

20 נוכח כל האמור אני דוחה את בקשתו של המבקש לקבלת מחקרי התקשורת מטלפון
21 המתלוננת, כמו גם המסמכים הספציפיים אותם ציין בבקשתו.

22 **ג. תיק המתלוננת במרכז לנפגעות עבירות מין:**

23 בכל הנוגע לתיק המתלוננת, הבהירה ב"כ המשיבה במהלך הדיון לפניי כי משיחה שערכה עם
24 המרכז לנפגעי תקיפה מינית בחיפה נאמר לה כי כל החומר הקשור למתלוננת שהיה ברשותם
25 הועבר לידי המשטרה. ב"כ המשיבה הוסיפה כי העתק מכל החומר הועבר למבקש.

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 חרף האמור עמד ב"כ המבקש על רצונו לקבל את כלל החומר, כולל תיעוד מלא של השיחות
2 והמפגשים שהיו למתלוננת עד לעצם היום הזה. לטענתו המדובר בחומר שיכול לסייע בצורה
3 משמעותית להגנת המבקש וכי לא הועבר לו כל מסמך או מזכר לפיו החומר שנמסר לו הוא
4 מלוא החומר.

5 טענות אלו של ב"כ המבקש לא מצאתי לקבל. משהצהירה המשיבה כי ערכה בדיקה לפיה כל
6 החומר שהיה ברשות המרכז לנפגעות עבירות מין הועבר למבקש, הרי שיש לראות בכך אישור
7 כי אכן הועבר כל החומר הנדרש, כבקשת ב"כ המבקש. לעניין זה נקבע בפרשת מסראווה:

8 **"לעניין זה כבר ציינתי בהחלטתי בעניין בן-ארי הנ"ל [2], כי הנחת היסוד היא כי**
9 **התביעה ממלאת את המוטל עליה במיומנות ובהגינות, וכי ניתן לסמוך על כך שחומר**
10 **אשר לא נאסף ולא נמצא בו עניין לצורך החקירה, אינו בגדר "חומר חקירה".**

11 אוסיף ואציין כי מכל מקום לא מקובלת עליי דרישת ב"כ המבקש לפיה יש להעביר אליו אף
12 שיחות שעורכת כיום המתלוננת במרכז לנפגעות עבירות מין, זמן רב לאחר שהוגש כתב
13 האישום בעניינו. קביעה מרחיבה שכזו, ודאי מקום שבטיעוניו לא הפנה ב"כ המבקש לכל
14 אינדיקציה לפיה יש בחומר המבוקש כדי לסייע להגנת המבקש וכל טענותיו בעניין נטענו
15 בכלליות, יש בה לטעמי לפגוע פגיעה שאינה מידתית כלל וכלל בפרטיות המתלוננת וביכולתה
16 לקיים הליך שיקומי. לעניין זה כבר נקבע כי: **"לא כל מה שיצא מפיו או תחת עטו של**
17 **מתלונן הוא חומר חקירה קביל ורלבנטי", שכן גישה גורפת כזו פוגעת יתר על המידה**
18 **בזכויותיהם של מתלוננים כבני אדם וכנפגעי עבירה" (בש"פ 7995/05 להב נ' מדינת**
19 **ישראל (פורסם בנבו).**

20 נוכח כל האמור, נדחית בקשתו של המבקש לעניין זה.

21

22 **ד. התיק הרפואי של המתלוננת:**

23 במסגרת הבקשה ביקש ב"כ המבקש כי ייחשף בפניו "התיק הרפואי של המתלוננת בקופת
24 חולים כללית ובכלל".

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

1 בטיעוניו לפני טען כי במסגרת תיק החקירה נמסר חומר רפואי חלקי. לעמדת ב"כ המבקש
2 מרגע שנמסר חומר רפואי בתיק יש לבחון חומרים נוספים אשר יכולה להיות להם השלכה
3 לתיק החקירה.

4 המשיבה התנגדה לטענות המבקש וטענה, כי החומר המבוקש כלל אינו בידה ומכל מקום
5 לטעמה אין המדובר בחומר חקירה. הוסיפה, כי מכל מקום על החומר המבוקש חל חיסיון,
6 ולפיכך האפיק בו על ב"כ המבקש לפעול הינו בהתאם לסעיף 108 לחוק.

7 לאחר שעיינתי בטענות הצדדים מצאתי לקבל את עמדת המשיבה. בקצרה אבהיר כי לא
8 מצאתי ממש בטענת ב"כ המבקש לפיה וויתרה המתלוננת על החיסיון החל על התיק הרפואי
9 שלה ולטענות אלו אין כל ביסוס בחומר החקירה. יודגש, כי נוכח טענה אחת שעמדה במחלוקת
10 בין גרסאות המבקש והמתלוננת, התבקש ונחשף מסמך רפואי בודד הנוגע לאותה מחלוקת
11 והועבר לידי ב"כ המבקש. כמוכן שבאמור אין ללמד כי המתלוננת וויתרה באופן כלשהו על
12 החיסיון בנוגע לכלל התיק הרפואי שלה.

13 מעבר למסמך הבודד שהועבר אליו, לא פירט ב"כ המבקש במסגרת בקשתו מדוע יש רלוונטיות
14 בחשיפת כל התיק הרפואי של המתלוננת וכיצד יש בכך להועיל להגנת המבקש. הוא אף לא
15 הפנה לכל מידע ספציפי וכלל טענותיו בעניין נטענו בכלליות וסתמיות, כניסיון לערוך "מסע
16 דיגי" בלבד. נוכח הדברים עמדתי היא כי החומר המבוקש כלל אינו בגדר חומר חקירה.

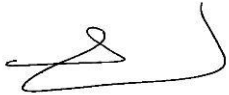
17 יתירה מכך, מקום שעל החומר שחשיפתו מבוקשת חל חיסיון, אשר המתלוננת מעולם לא
18 וויתרה עליו, וכן מקום בו אין חולק כי החומר המבוקש אינו בידי המשיבה ואף אין לו
19 רלוונטיות ישירה לאישום, הרי שבקשה של המבקש לחשוף אותו צריכה להיות מוגשת
20 במסגרת סעיף 108 לחוק, בפני הערכאה אשר תדון בתיק לגופו. לעניין זה נקבע בבש"פ
21 8683/09 רונן אהרון נ. מדינת ישראל (לא פורסם):

22 **"כפי שצוין לעיל, העובדה שחומר שנתבקש אינו נמצא בידי התביעה אין משמעותה**
23 **בהכרח כי לא מדובר ב"חומר חקירה". במקרה כזה על בית המשפט להבחין בין חומר**
24 **שעל-פי טיבו מצוי בשליטת התביעה במובן הרחב, או שצריך היה להימצא בידי**
25 **התביעה בשל זיקתו לחקירה, לבין חומר שאין להטיל על התביעה חובה להשיגו גם**

בית המשפט המחוזי בנצרת

בע"ח 1009-05-15 דאניאל(עציר) נ' מדינת ישראל

- 1 אם הנאשם מעוניין בו לצורך הגנתו. במקרה אחרון זה, כאשר מדובר בחומר שאין לו
2 רלוונטיות ישירה לאישום ואינו מצוי בידי התביעה, אך הוא בהחלט יכול לתרום
3 לאחד מן הצדדים להליך (בדרך כלל להגנה-למשל על מנת לקעקע את גרסת עדי
4 התביעה או לפגוע במהימנותם), פתוחה בפני הסנגוריה הדרך לעשות שימוש
5 בהוראת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי ולבקש מבית המשפט להורות על זימון
6 עד על-מנת שיביא את החומר המצוי בידיו".
- 7 משמע, בפני המבקש פתוחה הדרך לבקש את החומר המבוקש במסגרת בקשה לפי סעיף 108
8 לחוק ובכפוף לכללים הנהוגים בבקשה מסוג זה. אוסיף כי מודע אני לפסיקת בית המשפט
9 העליון אליה הפנה ב"כ המבקש לפיה יתכנו מקרים מסויימים שנסיבותיהם תצדקנה לערוך
10 דיון בהעברת חומר חסוי במסגרת בקשה לפי סעי' 74 לחוק, אלא שהמבקש לא העלה בפניי כל
11 נסיבה אשר תצדיק נקיטת האמור במקרה שלפנינו.
- 12 נוכח כל האמור אף דינה של הבקשה לחשוף את כלל תיקה הרפואי של המתלוננת, להידחות.
- 13 5. סוף דבר, לאחר שבחנתי את הבקשה על כל חלקיה, שוכנעתי כי המשיבה פעלה
14 בהתאם לחוק ולפסיקה הנהוגה בנסיבות העניין והעבירה למבקש את כל החומר
15 הרלוונטי הדרוש לו לניהול הגנתו נכון להיום.
- 16 6. נוכח כל האמור אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה.
- 17 7. המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.
- 18 ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ה, 22 יוני 2015, בהעדר הצדדים.
- 19
20 זיאד הווארי, שופט בכיר
21
22
- הוקלד על ידי ערין בראנסה